

»Der er hertil rejst spørgsmål om, hvorvidt revisor – hvis der i denne forbindelse finder en uretmæssig udstedelse af aktier med begrænset stemmeret sted – er forpligtet til at påtale det i revisionspåtegningen.

Det uretmæssige forhold vil i givet fald bestå i, at det fondsejede selskab opnår skatteministerens tilladelse og deraf følgende skattemæssige fordele, uden at lovens betingelser herfor er opfyldt. Der kan dels være tale om tilfælde, hvor fonden ikke anvender sit overskud som forudsat i tilladelsen, dels om tilfælde, hvor der er aktier i omsætning med en større stemmевærdi end den, der er knyttet til medarbejderaktierne. Hvis tilladelsen i sådanne tilfælde bygger på urigtige oplysninger fra selskabet, vil der kunne være tale om et strafbart forhold begået af selskabets ledelse.

Bestemmelsen om revisionspåtegningen på årsregnskabet findes i §§ 90 og 91 i aktieselskabsloven.

Efter aktieselskabslovens § 90 skal revisor udtale sig om, hvorvidt årsregnskabet og det eventuelle koncernregnskab er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningens og vedtægternes krav til regnskabsaflæggelsen. Årsregnskabsloven kræver imidlertid ikke, at de forskellige aktieklassers stemmeret skal oplyses i årsregnskabet. § 44 kræver kun, at aktieklasserne specificeres, og at aktiernes antal og pålydende værdi angives for hver aktieklasse.

I aktieselskabslovens § 91, stk. 3, bestemmes bl.a., at hvis revisor ved sin revision har fundet, at der foreligger forhold, som kan medføre ansvar for bestyrelsesmedlemmer eller direktører, skal dette oplyses i revisionspåtegningen. Bliver revisor under revisionen bekendt med, at der er afgivet urigtige oplysninger som anført, vil det formentlig følge af § 91, stk. 3, at forholdet skal oplyses i revisionspåtegningen. Medmindre der foreligger særlig anledning hertil, kan det dog næppe påhvile revisor at foretage en undersøgelse af, om selskabets ledelse i forbindelse med den opnåede tilladelse til udstedelse af medarbejderaktier har afgivet urigtige oplysninger.«

Herefter indtiller et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) det af ministeren for

skatter og afgifter stillede ændringsforslag til vedtagelse, hvorefter det under I anførte lovforslag deles i to dele. Vedrørende det under A nævnte lovforslag indstilles dette til *vedtagelse* med de dertil stillede ændringsforslag, medens mindretallet anmoder om, at det under B nævnte lovforslag efter vedtagelse af det under nr. 11 stillede ændringsforslag henvises til behandling i skatte- og afgiftsudvalget. De under II og III nævnte lovforslag indstilles til *vedtagelse uændret*.

Et *andet mindretal* (Socialdemokratiets og Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller det under I anførte lovforslag til *forkastelse* ved 3. behandling, men er dog medforslagsstiller til det under nr. 7 stillede ændringsforslag. Mindretallet ønsker endvidere at udtale følgende:

Mindretallet kan ikke støtte vedtagelsen af den rest OD-pakke, der er tilbage efter »forståelsen« mellem regeringen og Det Radikale Venstre. Nok er regeringens store projekt blevet klædeligt amputeret, men tilbage er en dyr og uretfærdig skattefidus.

Ved lovforslagets vedtagelse bliver der åbnet mulighed for, at alle medarbejdere i et aktieselskab skattefrit kan få udbetalt 6.000 kr. om året i medarbejderaktier. Angiveligt stilles der krav om, at aktierne skal være A-aktier, men i praksis påhviler denne pligt ikke fondsejede virksomheder. Derfor vil kun meget få lønmodtagere have adgang til at erhverve indflydelsesgivende aktier i medfør af denne ordning.

Efter arbejdsministerens egne beregninger vil i alt 7 pct. af lønmodtagerne få medarbejderaktier ifølge denne lov, men formentlig vil det kun være 3–4 pct., der får A-aktier. Ad denne vej opnås altså ikke nogen egentlig spredning af ejendomsretten til erhvervsformuerne i Danmark. Denne negative konklusion bestyrkes af, at loven ikke stiller krav om en fælles forvaltning af lønmodtageraktierne.

Til gengæld bliver ordningen dyr for statskassen. Efter regeringens skøn vil det dreje sig om et provenutab på 600 mill. kr. om året. Der er alene tale om en simpel skattefidus for nogle få lønmodtagere, der skal udredes af de øvrige skatteydere.

Ordningen hjælper hverken på opsparingen i samfundet eller på demokratiseringen af erhvervslivet, og den nye skattefidus er i